

Satyam Shivam Sundaram #14 deel 1
Kernwapens en een laf hart.
13 November 1987 PM in Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 1

Geliefde Osho,

De regering van de V.S. verklaart trots dat zij het land van de vrije mensen zijn en het thuis van de moedigen en daarbij wijzen ze op hun grondwettelijke beschermingen van fundamentele rechten. Tegelijkertijd verdraaien en breken ze de eigen wetten om u te vervolgen – u die vrijheid en waarheid belichaamt. Het ziet ernaar uit dat de politici altijd de grootste leugens verkondigen met de meeste stemverheffing. De ergste tirannen praten het meest over vrede en vrijheid. Wilt u hierop commentaar geven?

Prem Niren, je vraag behelst vele vragen, veel suggesties van enorm belang. Ik wil er stap voor stap op ingaan, en je daarbij het totale zicht geven op de situatie die er bestaat in de Verenigde Staten van Amerika. En wat ik ga zeggen, geldt niet alleen voor de Verenigde Staten van Amerika. Het is min of meer ook waar voor iedere natie die overheerst wordt door de listige, knappe en achterbakse politici.

Het eerste wat je zegt is: "De regering van de V.S. verklaart trots dat zij het land van de vrije mensen zijn en het thuis van de moedigen en daarbij wijzen op hun grondwettelijke beschermingen van fundamentele rechten."

Als eerste moet worden opgemerkt over de Verenigde Staten van Amerika dat het land niet behoort aan de zogenaamde Amerikanen; het land behoort aan de inheemsen, de Indiaanse Roodhuiden. En Amerika is eigenlijk één van de allervreemdste plaatsen om te spreken van vrijheid en democratie. Als ze echt menen wat ze zeggen, dan zijn alle Amerikanen vreemdelingen behalve de Roodhuiden – eenvoudig van hart, onschuldige mensen die gedwongen zijn om in de wouden te leven, in speciale reservaten. Het hele land is van hen, maar zij hebben er geen zeggenschap over. Wie het voor het zeggen hebben, komen of uit Engeland of Frankrijk of Italië of Zwitserland, of België of Griekenland; ze komen allemaal uit Europese landen. Als ze werkelijk eerlijk zijn, dan zouden ze hun spullen moeten pakken en naar huis teruggaan.

Het is een vreemd soort democratie waarin de mensen van het land, de ware eigenaren van het land helemaal geen medezeggenschap hebben. En de buitenlanders, de indringers die genadeloos de onschuldige mensen van Amerika vermoord hebben, trots vrijheid afkondigen, democratie, fundamentele mensenrechten, vrijheid van meningsuiting en allerlei soort nonsens. Vooral Amerikanen zouden deze worden helemaal niet moeten gebruiken. Het is de grootst mogelijke slavernij die nog steeds bestaat. En er schijnt geen mogelijkheid te zijn dat de Indiaanse Roodhuiden ooit weer aan de macht zullen komen, eigenaren in eigen land zullen zijn, want zij zijn arm, ze hebben geen moderne oorlogstechnologie.

Wat de Amerikanen het meest irriteerde was toen ik tegen ze zei: "Jullie zijn net zogoed buitenlanders als ik dat hier ben. Het enige verschil is dat ik een nieuwe toerist ben, jullie zijn oude. Ik ben hier met een geldig visum gekomen, en jullie zijn Amerika binnengekomen met je vuurwapens, niet met je visum. Op wat voor manier zijn jullie burgers van Amerika geworden? Wie heeft jullie geaccepteerd?"

Onder bedreiging van een geweer hebben jullie enkel de arme mensen vernietigd, vreedzame mensen, en jezelf tot Amerikanen uitgeroepen – en jullie noemen de echte Amerikanen "Roodhuid-indianen". Het geeft er de strekking aan alsof Amerika aan de Amerikanen behoort, het scheidt een illusie.

De Amerikanen zijn allemaal indringers, en als ze enig zelfrespect hebben en enige waardigheid, dan zouden ze Amerika moeten verlaten en naar huis gaan.

Ze hebben mij uitgezet. Eigenaardig ... buitenlanders die een andere buitenlander eruit zetten. Ik had tenminste een geldig visum en ik was geen indringer.

Zij zijn indringers en ze kwamen Amerika binnen met macht en geweld... en nu zijn ze verkondigers geworden van vrijheid en democratie. Op de dag dat Amerika vrij zal zijn, zal het in handen zijn van de Roodhuid-indianen. Het is het meest vooraanstaande land van slavernij vandaag de dag.

Wat de grondwet aangaat, zijn de Amerikanen erg trots geweest door te verkondigen dat zij een van de beste grondwetten hebben. Het laatste onderzoek is pas nog gepubliceerd. Net twee of drie dagen geleden heb ik de informatie gekregen dat alles wat fraai is in de Amerikaanse grondwet, overgenomen is van de Roodhuid-indianen en hun boeken van wijsheid uit de oude antieken.

Dus de zogenaamde "geweldige Amerikaanse vaders", de stichters van Amerika, waren gewoon dieven en verder niets. Ze hebben niet vermeld, zelfs niet één keer, dat ze de hele grondwet overgenomen hebben van de arme Roodhuiden en hun boeken van wijsheid.

En jij zegt : "Tegelijkertijd verdraaien en breken ze hun eigen wetten om u te vervolgen." Ze hebben de Roodhuiden vervolgd; als ze besloten hebben mij te vervolgen, zijn er geldige redenen voor hun vervolging. Eén van de meest schokkende dingen voor de fundamentalistische christenen van Amerika -- en Ronald Reagan behoort tot die groep -- was dit. Ze hebben altijd missionarissen gezonden naar het Oosten, naar de arme landen van het Oosten. Er zijn duizenden missionarissen over heel India die de bedelaars bekeren tot christenen, de wezen tot christenen, de prostituees tot christenen, de aboriginals tot christenen, de ongeschoolden, onontwikkelden. Maar ze zijn nooit in staat gebleken ook maar een enkele ontwikkelde, goed onderlegde brahmaan van hoge klasse te bekeren of een jaina of een boeddhist.

Hun onaangename verrassing was ... dat ik er was en dat de mensen met de meeste cultuur, de best opgeleide mensen uit hun land, artsen, chirurgen, wetenschappers, ingenieurs het christendom vaarwel zegden en sannyasins werden. En ik ben geen missionaris, ik heb hun nooit verteld ... ik heb hun nooit een soort verlossing beloofd of wat voor hemelse genoegens dan ook.

Ik heb nooit tegen ze gezegd dat "ik zal jullie voor de hel behoeden". Ik heb gewoon gezegd wat waar is en wat goddelijk is en wat prachtig is. Satyam, shivam, sundaram.

Het christendom heeft niets te bieden aan wie onderlegd is en cultuur bezit. De schrik was enorm. Vóór mij zijn er ook velen uit het Oosten geweest, maar die waren allemaal listig, slim en zij hebben de christenen niet geïrriteerd. Bij voorbeeld Vivekananda: hij was de eerste Indiër die erg gewaardeerd werd door de christenen, omdat hij verkondigde dat het christendom hoofdzakelijk leert wat alle godsdiensten leren. Dit was erg strelend voor het ego.

Toen ik zei dat het christendom op de laagste hiërarchische trede staat wat godsdiensten betreft ... Het heeft niets wat te vergelijken is met zen of soefisme of chassidisme; het heeft niet eens het woord "meditatie" leren kennen. Alles waar het uit bestaat is hypothetisch. Eigenlijk verhindert het de mensen om de waarheid te ervaren; de nadruk ligt erop te geloven in God te geloven en te geloven in Jezus Christus.

Steeds wanneer een godsdienst de nadruk legt op geloof, druipt ze in tegen wijsheid en tegen verlichting. Ze wil niet dat jullie worden tot hoge pieken van bewustzijn en vrijheid. Ze wil gewoon dat jullie niet meer worden dan een zaadje en de schaapherder, Jezus Christus, zal wel voor je zorgen. Ze ontnemt je jouw verantwoordelijkheid en je denkt: "Dit is erg goed. Er valt een last van ons af." Maar met verantwoordelijkheid verdwijnt automatisch je vrijheid. Een christen is de poverste godsdienstige mens op de wereld.

Eerder dan ik is Ramateertha er geweest, maar hij loofde het christendom net als Vivekananda gedaan heeft. Dit zijn geen echte verlichte mensen; hun hele belangstelling is erop gericht hoe ze meer bewonderaars krijgen. En het is een koud kunstje om bewonderaars te krijgen in een christelijk land als je het christendom bewondert. In het land van de moslims, en je bewondert moslims, dan heb je duizenden bewonderaars. Het is gewoon over en weer een samenzwering: zij strelen jouw ego, jij streelt hun ego.

Ik ben een gewoon iemand en ik zeg gewoon wat de waarheid is. Of het je kwetst, of het je shockeert of niet, het doet er niet toe.

Voor mij doet de waarheid ertoe – en inderdaad, enkel de zeer beschaafde crème de la crème van de samenleving heeft zich tot mij aangetrokken gevoeld.

Ik kan geen bedelaars aantrekken, ik kan geen wezen aantrekken, en ik kan geen aboriginals aantrekken, omdat zij zelfs niet in staat zijn te begrijpen wat ik zeg. Niet iedereen is in staat om de muziek te begrijpen van Mozart of Wagner. Je hebt een heel getraind gehoor nodig voor het begrijpen van die grote meesters. En wat spiritualiteit betreft, is het een kwestie van de hoogste intelligentie. Als je niet die intelligentie bezit, kan het niet anders of je begrijpt het verkeerd. Authentieke religie is slechts voor een heel enkel mens, omdat het een enorme voorbereiding vereist van tevoren.

De Amerikaanse christenen moesten enorm piekeren hoe ze hun goedopgeleide en ontwikkelde mensen ervan konden weerhouden om mijn richting uit te gaan, omdat dat uiteindelijk een beweging zal worden waarheen zelfs minder ontwikkelden de meer ontwikkelden zullen gaan volgen. Zo is de menselijke aard. Als de mensen zien dat alle genieën, wetenschappers, ingenieurs, artsen, chirurgen zich naar een bepaalde magnetische kracht begeven, naar een bepaald charisma, dan volgen ook de anderen zonder het zelfs te begrijpen. Daarin school het gevaar.

En de politicus zat ook in een moeilijk parket. Zijn probleem was dat ik een commune had geschapen van vijfduizend mensen, overeenkomstig mijn denkbeelden, die fundamenteel indruisen tegen een christelijke gemeenschap, of een hindoe gemeenschap, of een moslimgemeenschap – indruisen tegen elke georganiseerde godsdienst.

Ik ben daar tegen omdat voor mij de waarheid nimmer georganiseerd kan worden. Het is een individuele kwestie – zuiver tussen één individu en de kosmos.

Iedereen met intelligentie sprak dit wel aan. De commune werd een alternatieve samenleving in de ogen van de politici. Het enorme succes van de commune was duidelijk te zien. – het was communisme in optima forma – het was haast niet te geloven dat daar vijfduizend mensen leefden, zonder moord, zonder diefstal, zonder verkrachting. Vrouwen konden midden in de nacht in hun eentje lopen, zonder bang te zijn. En omdat mijn ideeën over huwelijk, gezin, opvoeding volslagen tegen de traditionele ideeën ingaan, waren ze benauwd dat, als deze commune met succes zou stand houden, er meer communes zouden opkomen.

Ik ben volslagen antipolitiek. Diep vanbinnen ben ik anarchist. Mijn uiteindelijke doel is een mensheid zonder enige regeringsvorm. Een regering vormt een veroordeling voor elk van ons. Het naakte bestaan van de regering en de politie en het leger laat zien dat we nog steeds niet beschaafd zijn; anders zou er geen behoefte zijn aan het gerecht, rechters, politieagenten. Waar zijn ze voor nodig?.

Als de mens werkelijk mens is, als de mensen gaan mediteren en hun criminele mind verdwijnt, dan gaat de politicus natuurlijk goed uitkijken. Het is gevaarlijk. Als deze commune een succes wordt, ontstaan er nog meer communes in het land, en dan loopt de politicus gevaar.

Ik heb zowel politici als geestelijken afgewezen omdat zij twee kanten van eenzelfde medaille vormen. Ze spannen allebei samen tegen de mensheid. Ze hebben een verdeling aangebracht: de politicus regeert het lichaam van de mens, en de geestelijke regeert zijn ziel. En ze steunen elkaar door dik en dun, omdat ze een en hetzelfde belang hebben... de mensheid domineren.

Mijn poging om het leven zich absoluut op vrijheid te laten baseren en alle kansen op overheersing door wie dan ook teniet te doen, bracht de politici en de christelijke geestelijken natuurlijk samen. Deze vervolging was niet zomaar de gewone manier waarop de ene religie de andere wedijverende religie vervolgt. Dit was een manier van vervolgen die nooit eerder vertoond is.

Alle godsdiensten, alle samenlevingen en naties waren tegen één enkele man die geen organisatie had, maar alleen maar vrienden, mensen die hem toegenezen waren en medereizigers.

Het is een vreemd feit dat christenen tegen hindoes zijn, hindoes tegen jainas, jainas tegen boeddhisten, boeddhisten tegen moslims – maar waar het om mij gaat zijn ze het allemaal eens. Op een punt hebben ze

tenminste eenheid geschapen; voor mij zijn ze allemaal vijanden, omdat ik van elke godsdienst de oorspronkelijke wortels afkraak, die dezelfde zijn.

Niren, jij zegt: "Tegelijkertijd verdraaien en breken zij hun eigen wetten om u te vervolgen, u die vrijheid en waarheid belichaamt." Dat is mijn vergrijp: vrijheid en waarheid.

Politici zijn reuze blij als je er gewoon over praat, maar als je een bepaalde groep mensen begint te vormen die de waarheid gaan leven, die in vrijheid gaan leven, dan komt het gevaar onmiddellijk op in de harten van de geestelijken en politici. Ze zijn volstrekt op hun gemak als je er alleen over spreekt. Ik sprak er niet alleen maar over ...

Mijn streven is dat ik graag wil zien dat al wat ik zeg als echte ervaring verwezenlijkt wordt voor allen die bij mij betrokken zijn geraakt door een diepe genegenheid. Daarin zat het gevaar..

Jij zegt: 'Het ziet ernaar uit dat politici altijd de grootste leugens verkondigen met de meeste stemverheffing. de ergste tirannen praten het meest over vrede en vrijheid.' Daar zit verholde psychologie achter.

Om te beginnen praten de ergste tirannen het meeste over vrede en vrijheid. Dat moeten ze wel, alleen al om een façade om zich heen op te trekken, zodat je hun werkelijkheid niet kunt zien in de rook van hun gepraat over vrede en vrijheid. Ze moeten zich in een boel koude drukte hullen alleen om zich erachter te verschuilen. En de grootste leugens worden om het hardst geroepen door de politici.

Ik heb een rector magnificus gekend die een van de meest vooraanstaande rechtsgeleerden van zijn tijd was. Hij had drie kantoren, een in Londen, een in New Delhi en een in Peking, en hij jakkerde voortdurend van China naar India, van India naar Engeland, en hij vocht in de belangrijkste processen. Ik was geen student van hem, maar ook al was hij rector magnificus, hij was zo dol op rechten dat hij gewend was rechten te doceren aan de universiteit, en doorgaans bezocht ik zijn colleges. Ik was toevallig met hem bevriend geraakt.

Ik maakte 's morgens vroeg om drie uur altijd een ochtendwandeling, en toevallig vond hij het ook prettig om te gaan wandelen om drie uur. We kwamen elkaar elke dag tegen op een eenzame plek aan de kant van een meer. Zo'n prachtig meer met zoveel lotusbloemen heb ik nog nooit gezien; het was zowat overdekt met bloemen. En daar vlak naast was een kolossaal bos en een berg, en er liep een smal pad om het meer heen.

Wij waren iedere dag de enige twee mensen, vandaar dat we vanzelf aan de praat zijn gekomen; we raakten bevriend. Hij zei tegen me dat hij het heel prettig zou vinden als ik zo nu en dan bij zijn college zou komen opdagen, ook al was ik geen rechtenstudent. Ik zei: 'Hoe dat zo?' Hij zei: 'Dan ben jij tenminste voor mij een uitdaging. Ik heb mijn leven lang de grootste rechtsexperts overal ter wereld uitgedaagd. Ik vind het jammer waarom ben jij naar de faculteit van filosofie gegaan? Je had rechten moeten gaan studeren, want jouw logica is zo spits en zo helder.'

Dus ging ik zijn colleges lopen, en ik begon met hem te argumenteren. Van rechten had ik geen kaas gegeten... maar van logica wel, en rechten is gewoon een bijproduct van logica, alleen maar toegepaste logica. Als je logica in alle zuiverheid kunt begrijpen, kun je rechten zonder enige moeite begrijpen.

Op een dag stond hij tijdens het college te verkondigen ... het was de laatste dag voor de examens en hij zei tegen zijn studenten: 'Mijn laatste raad aan jullie is deze: als je feiten in de hand hebt en je hebt bovendien de steun van de wet, wees dan rustig en koel. Leg je feiten op tafel, leg je rechten op tafel. Het is helemaal niet nodig om opgewonden te zijn, of boos of in een vechtlustige stemming; dat bederft de hele zaak. Wees enkel maar uiterst rustig. Bewijs en recht is genoeg.

Maar heb je helemaal geen enkel bewijs voor je pleidooi, en heb je alleen maar de wet, neem dan al je wetboeken mee naar het hof en maak zoveel heisa als maar mogelijk is over wetten, oude precedentes, vroegere beslissingen door andere rechtbanken. Schep een oerwoud van wetten. Omdat je geen enkel bewijs voor je zaak hebt, hangt het er allemaal van af in welke mate je de mind van de rechter kunt beïnvloeden dat jouw standpunt logisch en wettig is. Maar af en toe zijn er situaties waarbij je geen bewijs voor je zaak hebt en dat je ook helemaal niet op de wet kunt terugvallen. Maak je dan geen zorgen. Schreeuw zo hard als je kunt. Blijf op de tafel van de rechter hameren. Laat elk van de aanwezigen sidderen en bang zijn, en maak er

een punt van dat je alle bewijs van de wereld hebt, de wet aan jouw kant is, dat je anders niet als een leeuw zou kunnen brullen. Het staat of valt allemaal met hoeveel kabaal je maakt en hoe vaak je op de tafel van de rechter slaat.'

Steeds als je merkt dat politici de grootste leugens knap hard verkondigen, moet je beseffen dat leugens alleen luidruchtig verteld kunnen worden. Het schreeuwerige van de stem verbergt de leugens. Waarheid kan men fluisteren, maar leugens kunnen enkel luidruchtig verkondigd worden. Hun kracht ligt in je stem. Waarheid is vanzelfsprekend. Enkel gefluister is genoeg.

Prem Niren, wat mij en mijn mensen in Amerika is overkomen, moet een historisch feit worden, dat zowel de religies als de politici aan de kaak stelt, met al hun valse praat en grote woorden.

Niren zelf is een van mijn advocaten geweest. In feite was hij mijn voornaamste advocaat, omdat hij mijn sannyasin was en alle overige advocaten werden door hem gekozen. Hij was de coördinator. De anderen werden betaald, alleen hij deed het werk uit liefde. Je kunt je niet verlaten op de betaalde mensen omdat geld hun belang is. Ze hebben er lak aan wat waar en wat onwaar is.

Ten tweede kun je nooit zeker zijn van hun eigen vooroordelen ... waarvan ik me bewust werd door er drie dagen lang stilzwijgend bij te zitten in Noord Carolina. Ze drongen er allemaal op aan dat ik geen woord zou zeggen. Ze waren bang dat als ik iets zei de zaak te lang zou duren, te ingewikkeld zou worden, en dat ik me laatdunkend over de rechtbank zou uitlaten wat de zaken gecompliceerd zou maken.

Ze stonden erop aan dat ik me volkomen stil zou houden. Dus genoot ik drie dagen lang van volslagen stilte, van observeren, gadeslaan wat die advocaten deden. En het eerste wat me opviel was dat, hoewel ze voor mij opkwamen, hun hart bij de Amerikaanse regering lag. Hoewel ze voor mij vochten, was hun conditionering voor de christelijke kerk, dus diep vanbinnen stonden ze niet aan mijn kant. Behalve voor Niren, kon ik niet voor wie van de advocaten dan ook voelen ... en zij waren de beste advocaten van Amerika.

Een man mag dan wel advocaat of rechter zijn, dat doet er niet toe; hij blijft een mens met de hele onbewuste conditionering. Zelfs zij ... als christenen, als Amerikanen ... konden mijn benadering van levensproblemen niet accepteren. Daar kwam nog bij dat ik een niet-Amerikaan was, een niet-blanke, tegen wie ze intens bevooroordeeld zijn. Omdat ze behoorlijk betaald werden, waren ze bereid ... maar ze waren gewoon betaalde krachten, in dienst, en ik kon merken dat hun argumenten halfslachtig waren, alsof ze diep vanbinnen wilden dat ik vervolgd zou worden, dat ik beboet zou worden, dat ik naar de gevangenis zou gaan. Behalve bij Niren, kon ik geen oprechtheid en eerlijkheid voelen bij wie van die advocaten dan ook.

Er deed zich een situatie voor toen één van de beste ... Peter Schey, die hoofd van de faculteit der rechtsgeleerdheid is bij de Universiteit van California ... Niren moet zijn student geweest zijn, vandaar dat hij hem had aangesteld. Hij was een van de beste experts, geen twijfel aan; maar op een bepaald punt kwam Niren haastig naar me toe in de gevangenis en zei: 'Peter Schey schijnt ziek te zijn. Er zijn een paar dingen die hij niet wil zeggen zolang hij onder ede staat, dus wat moeten we doen?' Ik zei: 'Geen probleem. In plaats van Peter Schey ga jij gewoon naar de getuigenbank. Alleen jij kunt de vooroordelen van christenen het hoofd bieden.'

Prachtig werk van Niren.